

ŠKOLSKÝ ČASOPIS ZŠŠHSaO PRIEVIDZA

ŠTUDENT

OBČASNÍK

ČÍSLO 3

MÁJ 2006

OD GASTRODNÍ K MATURITE

Gastrodni, Naši najlepší, Deň matiek, Máj – lásky čas, Maturita

GASTRODNI 2006

Určite si mnohí z Vás všimli, že prednávkom na našej škole prebehlo podujatie pod názvom *GASTRODNI 2006*.

Tieto dni boli a sú pre našu školu veľkým sviatkom.

Študentom neprebiehala vyučovanie a škola sa zmenila na *krásny rozprávkový zámok*:

„Triedy sa premenili na cukrárne, rôzne bary a atď. Z jednej školskej jedálne sa dokonca stali tri kuchyne: slovenská, talianska a vegetariánska. Telocvična tiež nezostala bokom, naše krajčírky a barmani ju pretvorili na nepoznanie, ani školský dvor nezíval prázdnotou.“ No, proste, všetko bolo ináč.

Po chodbách sa prechádzali hostia, ktorí sa prišli pokochať nad tou všetkou nádherou. Veď bolo aj na čo pozerat'! Práce našich študentov zaujali široké okolie. *Krajčírky* pošli, *kaderničky* učesali, *kozmetičky* nalíčili, *cukrári* napiekli, *kuchári* navarili, *časnici* obsluhovali, *predavači* predávali a *aranžéri* všetko pomohli vyzdobiť. Študenti z „*hotelky*“ pripravili krásne TABULE, strážili ich ešte krajšie devy, ktoré „nahodili Nastenkin úsmev“ na všetkých okoloprechádzajúcich hostí.

Aj keď vonku lialo ako z krhly, hosťom to

neprekážalo, lebo sa o nich

naši študenti pekne postarali.

Sú to krásne spomienky, ktoré nám stále sprítomňuje naše nahrávacie štúdio svojim videofilmom prehrávaným na školskej recepcii.

„*Všetkým veľká vd'aka!*“

V.M.

ANKETA GASTRODNI

Opýtali sme sa našich spolužiakov či tohtoročné Gastrodni splnili ich očakávania a čo sa im najviac páčilo. Nech sa páči, tu máte ich postrehy:

☺ Bola som prvýkrát na Gastrodňoch a myslím si, že splnili celkom moje očakávania.

Veľmi sa mi páčili tie nádherné stoly a jedlá. Celá tá atmosféra, ktorá na tejto škole vládla aspoň tie dva dni.

anonym

☺ Áno ,bolo to dobré, boli tu krásne vyzdobené stoly a super bola aj módna prehliadka.

R. V.

☺☺ By som skomentovala, že tohto roku Gastrodni pokazilo trošku aj počasie, nakoľko účasť podľa môjho názoru nebola taká vysoká ako minulý rok. Úroveň bola na úrovni minulého roku, no možno trochu na nižšej. Veľmi sa mi páčila GRÉCKA reštaurácia, dekorácia bola dodržaná, či objektu ale aj obsluhujúcich a myslím, že bola aj veľkej obľuby. Čo sa nedá povedať vedľa o HISTORICKEJ reštaurácii (Hradnej pani), kde naozaj vyzeralo, že všetci sa zasekli v čase v roku 1520. Jedlá boli doslova historické. Country bola malá, vináreň nevkusná, mekkáčik ošúchaný, astrokaviareň ničím prekvapujúca, bar špičkový a mliečny bar vkusný a pekný.

Barbora Gričová 3. K.

☺ Mne osobne sa tohtoročné Gastrodni veľmi páčili , ale tie minuločné boli aj tak o kúsok lepšie. Najviac sa mi páčila Grécka reštaurácia a Bonleward bar. A ešte sa mi páčila organizácia

a príprava Gastrodni. Klobúk dole pred všetkými piatakmi a všetkými organizátormi, ktorí sa podieľali na ich príprave.

Miroslav Hanák, 2. K

☺☺ Gastrodni majú ako každý rok svoje čaro. Človek vojde do školy a hneď pocíti energiu, ktorú vyžarujú stovky žiakov podieľajúcich sa na príprave Gastrodni i návštevníci, náhodní okoloidúci a profesori. Myslím, že tento rok, ako každý, si študenti svoju úlohu splnili dokonale. I keď, podľa môjho subjektívneho názoru, boli Gastrodni trochu slabšie ako napríklad minulý rok. Možno to bolo počasím, možno rozsahom stravovacích zariadení. Tak či tak, Gastrodni sa mi páčili a už teraz sa teším na ďalší rok.

Barbora Beňadiková, 2.K

☺ Žiadne očakávania som nemala. Ale moju predstavu to vcelku splnilo. A či sa mi to páčilo? Páčilo sa mi to, pretože žiaci sa mohli predviesť a ukázať

anonym

☺☺ Určite áno, bola som tu obidva dni. Videla som aj módnú prehliadku, ale minulý rok sa mi viac páčila. Bola som sa aj napapať a veľmi mi chutilo a ceny boli veľmi prijateľné. Jedine čo sa mi nepáčilo, bol incident v dennom bare, inak bolo všetko super a všetci boli príjemní.

Sára

☺Ale tak dalo sa. Bola pekná módná prehliadka. Tento rok som sa aj ja aktívne podieľala na Gastrodňoch (asi to bolo tým, že som mala skúšky) a tak som to vnímala tak trochu inak... Bolo to fajn, aj také uvoľnenie.

A. Sádecká, 3. B

AJ TAKTO SA VIEME PREZENTOVAŤ

NAŠI NAJLEPŠÍ

Len nedávno sme sa rozlúčili s 1. polrokom školského roku 2005/ 2006 a už nám na dvere „vyklopkáva“ koniec 2. polroka. Ako sme sa snažili a koľko slávy sme zožali posúďte sami:

SOČ – regionálne kolo:

- Gazdovský dvor – 3. miesto
- Bryndza, naša tradícia- 3.miesto
- Osobnosti prievdzského piaristického kolégia – 3. miesto

Európa v škole:

- Kvetoslava Ďurčová, 1.L – ocenená v celoslovenskom kole

Olympiáda v nemeckom jazyku- celoslovenské kolo

- Jana Pindúrová – ocenená v celoslovenskom kole

Súťaž v rétorike - Štúrov Uhrovec - 2. miesto

Biblická olympiáda – okresné kolo – 2. miesto

Sme o niečo BOHATŠÍ

A je tu záver medzitriednej súťaže „**O najkrajšiu triedu**“, ktorá bola finančne motivovaná, a ktorej cieľom bolo zvýšiť estetické čítanie našich žiakov. Ktorá trieda splnil požiadavky súťaže najzodpovednejšie? Tu sú výsledky:

- 1.miesto – 1.G – 3000 Sk
- 2.miesto – 3.C – 2000 Sk
- 3.miesto - 1.D a 2.D -1000 Sk

Obdiv si zaslúžia : 4.K za vymaľovanie učebne a výmenu podlahoviny a 2.L za úpravu povrchu lavíc. SUPER!

ČO SME EŠTE STIHLI...

Týždeň štajerskej kuchyne

Ešte začiatkom školského roka nám pán zástupca *Herbulák* s iskierkami radosti a vzrušenia v očiach predostrel projekt, ktorý pre nás pripravil na záver februára.

Rozprával nám o Štajersku, regiónu Rakúska, ktorý sa nachádza na juhovýchode na hraniciach s Talianskom a Slovinskom, s hlavným mestom Graz a o projektoch organizovaných s jednou hotelovou školou nachádzajúcou sa v tejto časti Rakúska. Tieto projekty sa na našej škole konajú už asi desať rokov a ich súčasťou sú aj výmenné pobyty a spoznávanie gastronómie Štajerska. Pravdu povediac s prípravou nám veľmi pomohol pán zástupca, a profesorky nemčiny. Ani sme sa nenazdali a prišiel deň prízjazu Márie a pani Frideriky. Strávili sme spolu jednu príjemnú hodinu v našej triede, kde sme sa navzájom spoznávali. Spočiatku sme sa hanbili za naše „výkony“ v nemčine ale bariéry sa rýchlo prelomili a každý sa, i keď rukami–nohami, snažil dohovoriť. Ďalší deň sme mali naplánovaný odborný výklad o gastronómii a someliérstve Štajerska .

Po úspešnom zvládnutí teoretickej časti projektu nás čakala odborná vo forme praktického cvičenia v priestoroch našej cvičnej kuchyne. Ráno, po príchode Márie a Frizi, sme sa rozdelili na dve časti. V kuchyni po celý týždeň vládla veľmi príjemná nálada, veľa sme sa toho naučili z oblasti gastronómie i nemeckého jazyka. Pokrmý boli veľmi chutné i keď trochu odlišné od takých, na aké sme zvyknutí my. Celé menu pozostávalo zo 4 chodov. Predjedlo tvorili zemiakové čipsy s údeným pstruhom so smotanovou omáčkou, misa čerstvého syra so šalátom, halušky z ovčieho syra a jablák, hovädzie mäso v aspiku s vinagrette. Špeciálna pochúťková polievka bola dosť netypická pre našu oblasť. Varili sme ju z vína a smotany, čím nadobudla veľmi zvláštnu chuť. Azda najchutnejšie bolo hlavé jedlo, kuracie prsia s hubovou plnkou na paprikovej omáčke s porciovaným krupicovým nákypom a zeleninovými

viazaničkami. Nakoniec sme si pochutnali na taštičkách zo štrúdl'ového cesta s orechovo-jablokovou plnkou. Pani Mária, s ktorou varila naša skupina, nás pochválila. My sme jej takisto za všetko poďakovali kyticou a tanierom s veľkým „Viele Dank für alles“.

A tak rýchlo, ako sa Týždeň štajerskej kuchyne začal, tak rýchlo, možno a ešte aj rýchlejšie, sa skončil. Dal mi veľa nielen po odbornej stránke, ale i v rámci spoznávania nových ľudí, krajín a zvykov. Štajersko, krajina veľmi zaujímavá a pestrá nielen z hľadiska zvyklostí, ale aj prírody a jej obyvateľov, ma svojím čarom veľmi zaujala a určite by som ju raz chcela navštíviť a spoznať jej krásy naživo.

Za tento týždeň môžeme ďakovať najmä pánovi zástupcovi Herbulákovi, ktorý celý projekt dlho a náročne, ale o to zodpovednejšie organizoval, našim profesorkám nemčiny a odborného výcviku, ktoré nás svojou výučbou pripravili po gastronomickej stránke a v neposlednom rade našim triednym pani učiteľkám, ktoré pri nás stáli a povzbudzovali nás. Preto sa teším na ďalšie akcie podobného typu, z ktorých načerpám veľa nových skúseností.

Barbora Beňadiková, 2.K

DEŇ MATIEK

Šťastie nie je samozrejmosť

Od okamihu, keď malý človečik uzrie svetlo sveta a pocíti bezpečné teplo maminho náručia, vie, že *to ona – jeho mama, mu dala najvzácnejší dar – život. Mama*, ktorá nás s láskou porodila, spolu s nami prekonáva prekážky a nástrahy každodenného života. Znie to ideálne, ale toto spolužitie nie je vždy jednoduché. Mama a dieťa majú rôzne predstavy o výsledkoch v škole, životných cieľoch, výbere partnera či spôsobe života.

Mama by tak veľmi chcela byť dcérou kamarátkou a dcéra túži po mame, ktorá ju vždy pochopí...Naša mama skutočne robí všetko ako najlepšie vie. Nezdá sa nám to? My by sme to urobili lepšie? Určite? Ale ona to inak nevie. Preto oceňme každý milý úsmev, láskavé pohladenie a podanú pomocnú ruku v každej chvíli, keď ju potrebujeme. Nesúďme a neodsudzujme!

Viete si predstaviť, že by Vás nemal kto vyhrešiť za poznámku v žiackej knižke či za neskorý príchod domov?

Ako by nám chýbali tie večné pripomienky “urob to a to, nezabudni to priniesť, ešte dnes tam máš ísť...” Mama udržuje pocit šťastia v našich srdciach a v príbytkoch vytvára domov plný lásky. Skúsme si vážiť tieto dary nielen v Deň matiek, ktorý si pripomenieme 2. májovú nedeľu, ale stále, celý život.

Darina Turzíkova, 1.J

MÁJ – LÁSKY ČAS

AKO SA TO STALO

Ako to vlastne všetko začalo? Jedného krásneho slnečného, dňa pred koncom prázdnin , sme sa s rodičmi boli kúpať v bojnických kúpeľoch ...

Dej príbehu sa odohráva vo vonkajšom bazéne, kde sa po prvý raz stretli naše pohľady...

Bolo to dievča malé, skromne, tiché, a na pohľad veľmi milé...

Len tak si tam plávala a sem tam na mňa mrkla. Ja som jej mrk tiež opäťoval, vtedy som ešte nemal odvalu osloviť ju.

Čas plynul a my sme museli opustiť vonkajší bazén. Ale kde je? Pozvem ju na zmrzku?

A jej nikde... Večná škoda... Mal som šancu a opäť som si ju raz v živote pohnojil.

Čakám s ocnom na maminu v predsienke. Vyšla z dverí. Jej nádherný výzor a jej ešte krajšia postava opantala moje telo, môj

mozog a celý som zmeravel... Prešla okolo mňa a nádherne sa usmiala... Niečo nádherné... Nešli by sme spolu na zmrzku?- Nešli! Bo som to nedokázal ani vysloviť. Môj jazyk zmeravel spolu s mojím telom a nehybne som tam stál a pozeral, ako prechádza okolo mňa a odchádza.

„Pekné dievča!!“ Usudzuje ocino spoza môjho pleca. „Áno, je...“, odvetil som.

Vyšla dverami von na nádvorie a posledné, čo som videl, kým zašla, bol jej nádherný úsmev, z ktorého vyžarovala toľká energia a radosť. No len radosť sa na ňu pozrieť... A čo to robí?! Zdvihla ruku a máva mi! Ona mi zakývala... Premohol som meravosť vo svojej ruke a tiež som jej odmával, možno na pozdrav, možno na- veky... A možno, ktovie... Odišla do nenávratna... Večná škoda, že som v sebe nenašiel odvahu sa jej prihovoriť. Čo som mohol konečne mať?...? Pekné dievča...

Skončili prázdniny a začala škola...

Druhy týždeň v škole... Telesná. Nechcelo sa mi cvičiť a nezobral som si úbor. Dostal som za to čierny bod. Profesor posadil necvičiacich na lavičku. A čo to? Rozleteli sa dvere a do telocvične vchádza ďalšia trieda! Čo to moje oči nevidia? Ešte že som sedel na lavičke, lebo asi by som spadol z mojich roztrasených nôh...

Mali nástup. Sledoval som každý jej pohyb. Mal som šťastie, ani ona nemala úbor na cvičenie... Ich profesor dal necvičiacich sadnúť na lavičku... Na tú istú lavičku, kde som sedel ja... A ona... ona si sadla vedľa mňa!!! Blahodarný pocit!!! Niečo úžasné... Hneď som sa odvážil a opýtal som sa jej na meno: LUCIA.

Ahoj, Lucka, ja som Martin... Hanblivo sme spolu debatili o všeličom a pritom o ničom.. Už si to ani nepamätám... Po hodine stála na chodbe a čakala na spolužiačku... Nesmelo som si od nej vypýtal telefónne číslo... Bez akéhokoľvek odporu mi ho našukala do mobilu. A ty? Aké je tvoje? Vymenili sme si čísla... Úspešný krok... A čo ďalej??? SMS-ky, prvé rande, prvý bozk, a ... a dnes? Máme sa radi a želáme si ,aby to vydržalo čo najdlhšie...

Martin M., 3.J

MATURITA - SKÚŠKA DOSPELOSTI

Je pondelok **29.05.2006** a do našej školy vchádzajú vyobliekaní študenti – naši tohtoroční maturanti. Keby sme tak mohli „nakuknúť“ do ich mysle. Čo by sa tam asi skrývalo? Neváhali sme a spýtali sme sa jedného z nich:

Romanko, prezradíš nám, ako sa cítiš?

Nepociťujem nejakú výraznú nervozitu. Zatiaľ som pokojný.

Čo by si odkázal mladším študentom?

Radím im, aby sa učili cudzie jazyky, nech zodpovedne pristupujú k svojim povinnostiam.

Elegantného Romana z 2.S triedy sme „prepadli“, keď vychádzal z „jamy levovej“, v ktorej komisia skúšala slovenský jazyk a literatúru. Tak Romanko, ako bolo?

Uf, bol som nervózny, keď som sa pripravoval, pri odpovedi to prešlo. Určite som urobil. Ako? Uvidíme.

Kráčame ďalej tmavou chodbou, sadli sme si medzi študentky a pozorne počúvame. Dievčatá - mladé dámy – sa snažia čítať, ale nejde to. Nedá sa im.

Ty, kokso, musím piť, suší ma! Ja to už nevydržím, veľmi sa bojím, mamička moja.....už tie 4 roky nedobehnem, keby som sa aj.....

Ľudia moji, nechceme Vás plašiť, ale to sa nedalo počúvať. Prešli sme ďalej a tu sa to zdá pokojnejšie.

Už tie otázky nemôžeme ani vidieť, tak sa rozprávame o bežných veciach, ktoré s maturitou nemajú nič spoločné. Učili sme sa 4 roky, cez akademický týždeň sme si opakovali, niečo doplnili, vieme voľačo.

*Hurááááá! Mám to! Urobila som slovinu, tej som sa najviac bála.
Mám to za tri! Super!*

Našich naozaj poriadne doplašených študentov prišiel svojou dobrou náladou potešiť náš pán riaditeľ **PaedDr. Štefan Gaman**. Využili sme možnosť a spýtali sme sa ho, ako vidí dnešných našich maturantov.

Mnohí mi závidia, že na tejto škole sú krásne dievčatá- krv a mlieko. Lenže dnes len mlieko, lebo krvi by sa určite nedorezali.

Nie je podstatné nevedieť. Kto chce, tak sa naučí. Problém je v tom, keď niekto nechce vedieť.

Keď niekto nebude niečo vedieť, môže prísť za mnou. Rád pomôžem, ak budem môcť.

Pomoc určite budeme potrebovať zo všetkých strán i mnohí ďalší, ktorých to ešte čaká. Preto nestráčajme čas, ale zodpovedne pristupujme k vzdelávaniu.

Oplatí sa vidieť tváre maturantov. Tak nám to dodalo chuti do učenia, len aby nám to vydržalo.

D. Turzíková, 1.J

Leňošenie bez vzdelávania znamená smrť
a hrob pre žijúceho človeka.

Seneca

Najdôležitejšou vecou v živote
je voľba povolania.

Pascal

Milí spolužiaci!

S poľutovaním musím usúdiť, že názor staršej generácie na nás – dnešnú mládež nie je nesprávny. Skutočne vieme byť arogantní, drzí, necitliví... Príkladom toho bolo správanie sa mnohých z nás na divadelnom predstavení 14.06.2006 v DK v Prievidzi.

Svojím správaním sme urážali nielen hercov, ale aj umenie samotné. Robili sme hanbu svojej škole, rodičom, ale hlavne sebe-našej generácii.

Ak chceme zmeniť k lepšiemu názory, ktoré vznikajú na náš spôsob života, musíme to dokázať skutkami. A čo sme dokázali teraz? Začnime so zmenou hneď teraz- od seba.

Nech dobro a láska hreje naše srdcia. No, slová nestačia!

Darina T., 1.J

Hurááááá na prázdniny!

30.06.2006 odchádzame na zaslúžený odpočinok – všetci. Nie je to dôchodok či drevený spacák, ale sú to vytúžené letné prázdniny. Dávajte si na seba pozor, nezabúdajte, že ste žiakmi našej školy všade, kde sa pohnete.

Dovidenia v školskom roku 2006/2007.

Redakcia

Redakčná rada:

Barbora Beňadiková, 2.K

Darina Turzíková, 1.J

Milan Bobok, 3.K

Peter Gajdoš, 3.K

Michal Fabičovic, 3.K

-estetická a jazyková úprava: Mgr. A. Cagaňová, Mgr. V. Vatrťová,
Mgr. V. Mádrová

-grafická úprava: Václav Mádr, ml.

Združená stredná škola hotelových služieb a obchodu
Nábr. J. Kalinčiaka č. 1, 971 01 Prievidza

www.kalina.sk, email: redakciaStudent@kalina.sk